

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 43C/49/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1509220817
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2016:1509220817.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudkyňou Mgr. Annou Križákovou v právnej veci navrhovateľa: BANCO MAIS, S. A., so sídlom Avenida 24 de Julho 98, Lisabon, časť Santos-o-Velho, Portugalsko, č. zápisu v Obchodnom registri v Lisabone 500280312, na území SR konajúci prostredníctvom organizačnej zložky: Banco Mais, S. A., pobočka zahraničnej banky, IČO: 35945745, Einsteinova 21, Bratislava, pr. zast. advokátskou kanceláriou SKLEGAL, s.r.o., IČO: 35973161, Mostová 2, Bratislava proti odporcovi: I. S., S. XXXX/X, G., o zaplatenie 2.481,42 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 3.398,42 eur, spolu s úrokom vo výške 40,05 % ročne zo sumy 2.481,41 eur od 01.09.2009 až do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 46,06 % zo sumy 2.481,41 eur ročne od 01.09.2009 až do zaplatenia a ďalšie príslušenstvo pohľadávky vo výške 41,49 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Súd navrhovateľovi priznáva 100 % zo vzniknutých trov konania, ktorých výšku a splatnosť určí po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.11.2009 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 2.481,42 Eur spolu s príslušenstvom a náhradou nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva vo výške 41,49 Eur ako aj povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ požadované odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa XX.X.XXXX zmluvu o úvere č. XXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške X.XXX,XX Eur. Odporca opakovane neuhradzoval navrhovateľovi dohodnuté splátky z uzavretej zmluvy o úvere v lehote ich splatnosti, pričom navrhovateľ ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, dňa XX.X.XXXX. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca bol v omeškaní s úhradou jednej splátky úveru o viac ako tri mesiace, vyhlásil navrhovateľ úver, celé jeho príslušenstvo, spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k úveru, splatnými podľa bodu 19. úverovej zmluvy, a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia o tejto skutočnosti odporcovi a oznámenie o vyhlásení splatnosti, v ktorom vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy, odporcovi odoslal dňa 24.8.2009, pričom úver, celé jeho príslušenstvo, spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k úveru, sa stali splatnými k 1.9.2009.

Uznesením č. k. 43C/49/2011-43 zo dňa 30.9.2011, doručeným odporcovi do vlastných rúk dňa 10.2.2012, mu tunajší súd uložil v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 a 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) povinnosť v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia sa vyjadriť písomne k návrhu. Odporca sa k návrhu v určenej lehote nevyjadril.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu na výzvu tunajšieho súdu zo dňa 20.1.2012, ktorou bol vyzvaný, aby predložil tunajšiemu súdu všetky listinné dôkazy preukazujúce oprávnenosť uplatneného nároku, a to najmä rovnopis záložnej zmluvy, žiadosť o poskytnutie úveru a sadzobník poplatkov, písomným podaním doručeným dňa 31.1.2012 uviedol, že odporca bol v zmysle Zmluvy o úvere č. XXXX zo dňa XX.X.XXXX povinný uhradiť navrhovateľovi celkovo 36 mesačných splátok, pričom uhradil splátku pod por. č. 1 až 17 z dohodnutých splátok Finančného plánu, zároveň odkázal na „Finančný plán - prehľad platieb v súdnom spise“ a k podaniu priložil aj súdom požadované listinné dôkazy s výnimkou žiadosti o poskytnutie úveru.

Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na dňa 13.2.2012, na ktoré sa nedostavil navrhovateľ ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 31.1.2012 z dôvodu hospodárnosti konania a vyjadrili súhlas s rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil odporca, ktorý uviedol, že predmetné vozidlo kupoval v O., avšak po dvoch týždňoch sa mu pokazilo (automatická prevodovka), je doposiaľ nepojazdné, pričom oprava by ho stála X.XXX,XX Eur (XXX.XXX,- Sk). Aj z toho dôvodu, ako aj preto, že nemal z čoho, nakoľko sa dostal do platobnej neschopnosti prestal úver splácať, na čo mu niekto zavolať, že si príde po auto. Odporca dotýčnemu oznámil, že auto je nepojazdné, na čo volajúci reagoval tak, že si ho môže odporca nechať a že sa budú dožadovať zaplatenia jeho dlhu. Nesnažil sa im auto vrátiť. Odporca súčasne uviedol, že si nespomenie, koľko presne uhradil.

Vo veci bol dňa 10.10.2012 vyhlásený rozsudok, ktorým súd návrh zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, keď mal súd za to, že navrhovateľ neosvedčil výšky ním uplatnenej istiny, nakoľko nepredložil prehľad platieb, na ktoré sa odvolával, hoci požadovaná istina úveru nekorešponduje s istinou poskytnutého úveru a splátkam, ktoré mali byť odporcom zaplatené, postup navrhovateľa keď neuskutočnil výkon záložného práva po zistení vady zálohu vyhodnotil ako účelový a zmluvné dojednanie č. 7 vo všeobecných ustanoveniach zmluvy považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na odvolanie navrhovateľa bol citovaný rozsudok uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co 27/2013-106 zo dňa 31.03.2016 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie, keď odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa porušil ústavné právo navrhovateľa na súdnu ochranu, keď návrh zamietol predovšetkým s poukazom na absenciu listinného dôkazu, na ktorý sa navrhovateľ vždy ospravedlnený z neúčasti na pojednávania opakovane odvolával, t.j. finančný plán - prehľad platieb v domnení, že je súčasťou súdneho spisu, pričom vo viacerých výzvach súd navrhovateľovi neoznámil, že uvedený listinný dôkaz nie je súčasťou spisu a nevyzval ho na jeho predloženie a súčasne súdu prvého stupňa uložil zaujať jednoznačný záver, či sa vo veci jedná o spotrebiteľský spor s následnou možnosťou súdu posudzovať zmluvné dojednania v intenciách § 53 a nasl. OZ i bez ich spochybnia odporcom.

Súd v intenciách právneho názoru a inštrukcií odvolacieho súdu zopakoval výsledky doterajšieho dokazovania - oboznámil sa s výpoveďami odporcu, Zmluvou o úvere č. XXXX zo dňa XX.X.XXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), Všeobecnými podmienkami Zmluvy o úvere (ďalej len „Všeobecné podmienky Zmluvy o úvere“), Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 16.7.2007 (ďalej len „Zmluva o zriadení záložného práva“), Všeobecnými podmienkami Zmluvy o zriadení záložného práva, Upozorením zo dňa 29.7.2009, Vyhlásením splatnosti a výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.8.2009, Potvrdením o registrácii v Notárskom centrálnom registri záložných práv zo dňa 27.7.2007, Úradným výpisom z Notárskeho centrálného registra záložných práv zo dňa 27.7.2007, Výpisom z účtu navrhovateľa potvrdzujúcim poskytnutie úveru odporcovi dňa 24.7.2007, ako aj výpisom z obchodného registra navrhovateľa, pričom doplnil dokazovanie o oboznámenie sa s finančným plánom a živnostenským listom odporcu, ako aj ďalším na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ je organizačnou zložkou zahraničnej osoby s obchodným menom Banco Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky, ktorej predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

Odporca ako dlžník uzavrel s navrhovateľom ako veriteľom dňa XX.X.XXXX Zmluvu o úvere a Zmluvu o zriadení záložného práva podľa zákonov a predpisov SR (Článok 22 Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere). Predmetom Zmluvy o úvere bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške X.XXX,XX Eur (XXX.XXX,- Sk) za účelom kúpy motorového vozidla zn. I. s EČ: G.-XXXM., r. výroby XXXX, ktorého kúpna cena predstavovala sumu vo výške X.XXX,XX Eur (XXX.XXX,- Sk). V zmysle Článku 1

Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere navrhovateľ ako veriteľ vyplatil istinu úveru v mene odporcu ako dlžníka priamo dodávateľovi - spoločnosti M., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom E. 2, G.. Podľa Článku II Zmluvy o úvere si zmluvné strany dohodli výšku mesačnej splátky 178,35 Eur (5.373,- Sk) s dobou splácania 36 mesiacov vždy 20. dňa v mesiaci počínajúc od 20.08.2007. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 40,05 %. Za účelom zabezpečenia všetkých záväzkov odporcu voči navrhovateľovi uzavreli účastníci tohto konania zároveň Zmluvu o zriadení záložného práva, ktorej predmetom bolo odporcom zakúpené motorové vozidlo, pričom maximálna výška istiny zabezpečovaná touto zmluvou bola vo výške poskytnutého úveru.

V Článku 19 bod (ii) Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere vyjadrili účastníci tohto konania súhlas, že „... vznik akejkoľvek z tam uvedených skutočností vo vzťahu k Dlžníkovi ... oprávňuje Veriteľa, aby vyhlásil Úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k Úveru splatnými a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenie Dlžníkovi na poslednú Veriteľovi známu adresu ...“. Ide najmä o skutočnosť, že dlžník je v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako 30 dní, alebo s platením dvoch splátok úveru, prípadne s platením úrokov, príslušenstva a pod.

Ako vyplýva z ďalších listinných dôkazov, navrhovateľ zaslal odporcovi dňa 29.7.2009 upozornenie, že v prípade, ak bude v omeškaní s platbou jednej splátky o viac ako tri mesiace, v súlade s bodom 19. Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere vyhlási splatným celý poskytnutý úver s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú. Z vyhlásenia splatnosti a výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.8.2009 súd zistil, že navrhovateľ vyhlásil úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, splatnými k 1.9.2009.

V Článku 10 Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak akákoľvek suma, ktorú má zaplatiť Dlžník Veriteľovi za podmienok tejto Úverovej zmluvy, najmä mesačná splátka, prípadne aj celá istina po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nie je zaplatená v lehote jej splatnosti, Dlžník sa zaväzuje zaplatiť z tejto sumy úrok z omeškania. Úrok z omeškania sa určuje za ročné obdobie, pričom sa určuje ročná sadzba úroku z omeškania, ktorá je o 6 % vyššia ako ročná úroková sadzba dohodnutá v Individuálnych podmienkach. Úrok z omeškania je splatný uplynutím lehoty splatnosti sumy, na ktorú sa vzťahuje.

Podľa Článku I. Zmluvy o zriadení záložného práva bolo ako záloh určené motorové vozidlo zn. I. s EČ: G.-XXXM., r. výroby XXXX, kúpna cena: X.XXX,XX Eur (XXX.XXX,- Sk).

Podľa Článku II. Zmluvy o zriadení záložného práva bola ako pohľadávka zabezpečovaná touto zmluvou určená pohľadávka odporcu, ktorá vznikla v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXX zo dňa XX.X.XXXX.

Podľa Článku 7 bod (ii) Všeobecných podmienok zmluvy o zriadení záložného práva záložný veriteľ má právo uskutočniť výkon záložného práva predajom zálohu alebo ktorejkoľvek jeho časti v súlade s podmienkami tejto záložnej zmluvy a prijať výťažok z predaja zálohu alebo ktorejkoľvek jeho časti za účelom jeho použitia podľa tejto záložnej zmluvy na uspokojenie zabezpečovaných pohľadávok.

Podľa Článku 10 Všeobecných podmienok zmluvy o zriadení záložného práva záložné právo sa stane vykonateľné a záložný veriteľ môže začať výkon záložného práva na záloh v prípade, ak záložca nesplnil včas a riadne akúkoľvek zo zabezpečovaných pohľadávok.

Súd zistený skutkový stav posudzoval podľa nasledovných ustanovení zákona:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObchZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta ObchZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1 ObchZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 ObchZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 ObchZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenia veriteľ požiadal.

Podľa § 506 ObchZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 344 ObchZ od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

Podľa § 351 ods. 1 prvá veta ObchZ odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy.

Podľa § 351 ods. 2 ObchZ strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak podľa § 502.

Podľa § 1 ods. 2 prvá a druhá veta ObchZ právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 151a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa 151b ods. 1 prvá veta OZ záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom.

Podľa 151b ods. 2 OZ v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

Podľa 151e ods. 1 OZ na vznik záložného práva sa vyžaduje jeho registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv (ďalej len "register záložných práv") zriadenom podľa osobitného zákona, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Právnym základom, z ktorého uplatnený nárok vzišiel, je tak jednoznačne predložená zmluva o úvere, preto aj uplatnený nárok sa posudzuje podľa obsahu predmetnej zmluvy o úvere, a to ako celku v celom jej kontexte.

V danom prípade sa však nejedná o spotrebiteľský úver, pretože nie sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ust. § 2 a § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch, ani ďalšie predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou normou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX je však zrejmé, že táto zákonná podmienka v danom prípade naplnená nie je, pretože pri podpise zmluvy odporca predložil navrhovateľovi živnostenský list a priamo v danej zmluve o úvere je bez ohľadu na zrejme štandardizované označenie úveru ako spotrebiteľského dlžníka v zmluve o úvere identifikovaný okrem mena, priezviska bydliska, rodného čísla a čísla občianskeho preukazu aj obchodným menom, miestom podnikania a identifikačným číslom, z čoho je jednoznačne zrejmé, že vo veci bola zmluva uzavretá s fyzickou osobou živnostníkom. Aj z úžitkového charakteru vozidla, spĺňajúceho kritériá vykonávania podnikateľskej činnosti na základe živnostenského oprávnenia odporcu, na ktorý poukazoval navrhovateľ vyplýva, že finančné prostriedky na jeho zakúpenie boli navrhovateľom odporcovi poskytnuté na podnikanie (podľa predloženého živnostenského listu je odporca oprávnený na vykonávanie ohlasovacej živnosti: sprostredkovateľská činnosť, reklamná činnosť v rozsahu voľnej živnosti, kúpa tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi v rozsahu voľnej živnosti, kúpa tovaru za účelom jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti v rozsahu voľnej živnosti, upratovacie a čistiace práce okrem chemického čistenia, sprostredkovanie nákupu, predaja a prenájmu nehnuteľností, predaj na priamu konzumáciu nealkoholických a priemyselne vyrábaných mliečnych nápojov, koktailov, vína, piva a destilátov, predaj na priamu konzumáciu tepelne rýchlo upravovaných mäsových výrobkov a obvyklých príloh, ako aj bezmäsitých jedál, ak k ich priamej konzumácii nie je k dispozícii viac ako 8 miest, špeditérstvo bez dopravy a kopáčske a búracie práce v rozsahu voľnej živnosti).

Podľa ust. § 52 ods. 4 Obč. zákonníka, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, z čoho je zrejmé, že právna úprava spotrebiteľskej zmluvy obsiahnutá v Občianskom zákonníku definuje pojem spotrebiteľ podstatne širšie oproti tejto definícii v zákone o spotrebiteľských úveroch.

Nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že odporca ako dlžník je podnikateľským subjektom a že v danej veci pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, čo žiadnym spôsobom nespochybnil a ani po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré riadne prevzal, naopak vo svojej výpovedi potvrdil, že je živnostník a úver prestal splácať z dôvodu, že sa dostal do platobnej neschopnosti v dôsledku neuhrádzania pohľadávok od jeho obchodných partnerov, keď mu napr. odmieta zaplatiť zákazníčka, pre ktorú vyhotovoval kovaný plot. Zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania teda nie je možné považovať za zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, t.j. spotrebiteľský vzťah v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a následne ho podriadit' právnemu režimu, ktorý upravuje problematiku spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských vzťahov.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne. Odporcovi vznikla v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Obchodného zákonníka a zmluvy povinnosť uhradiť navrhovateľovi 36 splátok v dohodnutej výške 178,35 eur (t.j. celkovo sumu 6.420,60 eur); odporca hoci nie včas a v dohodnutej výške uhradil 17 splátok, pričom spolu na účet navrhovateľa podľa navrhovateľom predloženého finančného plánu poukázal sumu 3.273,51 Sk, z toho 3.031 eur titulom dohodnutých splátok a zvyšok titulom úrokov z omeškania z dôvodu oneskorenej úhrady s jednotlivými splátkami. Zostávajúca neuhradená čiastka do splatnosti poslednej splátky, resp. celého úveru predstavovala sumu 3.147,09 eur, z ktorej vychádzajúc z predloženého finančného plánu, z ktorého je zrejmá skladba jednotlivých dohodnutých splátok, na istinu pripadala suma 2.481,42 eur; úver prestal odporca uhrádzať počnúc splátkou splatnou 20.01.2009. Dňa 24.08.2009 navrhovateľ v dôsledku porušenia dohodnutých zmluvných podmienok vyhlásil splatnosť úveru a tento sa aj s príslušenstvom a platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú stali splatnými k 01.09.2009. Pohľadávka bola zabezpečená záložným právom k predmetnému vozidlu, pričom navrhovateľ mal v úmysle k jeho realizácii pristúpiť. V konaní nebolo spochybnené tvrdenia navrhovateľka, že dňa 21.06.2009 bola vykonaná zo strany pracovníkov navrhovateľa za týmto účelom osobná návšteva odporcu, kedy bolo zistené, že na ním uvádzanej adrese žije dlžník otec, ktorý im neposkytol žiadne informácie. Skutočnosť, že k uspokojeniu pohľadávky navrhovateľa nedošlo realizáciou záložného práva nemá však relevanciu pre rozhodnutie v predmetnej veci, nakoľko je na vôli veriteľa, či toto oprávnenie využije a napokon je v predmetnom prípade aj možné uspokojenie navrhovateľa predajom zálohu sporné vzhľadom na tvrdenie odporcu, že auto (na výber ktorého nemal veriteľ vplyv a ohľadom prípadných nárokov z väd bol

odporca v samostatnom zmluvnom vzťahu s iným subjektom) zostalo nepojazdné s vysokými nákladmi na jeho opravu. Spolu s neuhradenou časťou istiny súd navrhovateľovi priznal aj vyčíslené príslušenstvo pohľadávky a to dohodnuté neuhradené úroky z dlžnej istiny od 16.07.2006 do 31.08.2009, t.j. do posledného dňa pred vyhlásením splatnosti úveru v celkovej výške 548,16 eur, ktoré vo výroku rozsudku prirátal k sume priznanej istiny a ďalej úrok z úveru odo dňa nasledujúceho po vyhlásení splatnosti úveru.

Podľa § 121 ods. 3 OZ Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

V danom prípade bola výška úrokov a úrokov z omeškania medzi účastníkmi riadne dohodnutá a teda vzhľadom na výlučne obchodnoprávny charakter vzťahu medzi účastníkmi konania súd tieto navrhovateľovi priznal v zmysle dohody. Vo výroku rozsudku do priznanej istiny prirátal aj vyčíslený úrok z omeškania do 31.08.2009, t.j. do vyhlásenia splatnosti úveru vo výške 368,97 eur a ďalej v dohodnutej výške od vyhlásenia splatnosti úveru až do zaplataenia. V časti uplatneného úroku z omeškania z rozdielu medzi sumou 3.029,58 eur a sumou neuhradenej istiny vo výške 2.481,42 eur, t.j. zo sumy v časti prevyšujúcej neuhradenú výšku zosplatennej istiny súd návrh ako nedôvodný zamietol. Súčasne navrhovateľovi v rámci príslušenstva pohľadávky v zmysle predpisov platných v rozhodnom čase priznal aj ďalšie príslušenstvo pohľadávky pozostávajúce s preukázaných nákladov spojených uplatnením pohľadávky, konkrétne s pokusom o výkon záložného práva vo výške 41,49 eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., keď neúspech navrhovateľa v časti príslušenstva pohľadávky súd posúdil ako nepatrný a preto mu priznal na plnú náhradu trov konania vyjadrenú percentom, avšak za použitia ust. § 151 ods. 7 O.s.p. s tým, že o konečnej výške náhrady vo finančnom vyjadrení súd v súlade s vyššie cit. zákonným ustanovením rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

- 1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- 2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- 7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- 8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.